

När det känns mörkt

Lars-Åke Lundberg

Introduktion

Inledningen av denna andakt kan istället för att läsas eller berättas göras i upplevelseform, dvs en och en får gå in i ett mörkt rum där de inte varit förut eller där man möblerat om helt och hållet och försöka orientera sig. Är gruppen stor kanske bara tre eller fyra i gruppen kan göra detta och sedan berätta för de andra i storgruppen.

Redovisningen bör syfta till att lyfta fram de känslor som det mörka rummet gav. Är någon mörkrädd och inte vill göra det, ska de givetvis slippa. En eller två minuter kan räcka i det mörka rummet. Introduktionen från ledarens sida ska vara lugn. Det handlar inte om att skrämman! Syftet är i stället: Hur känns det att komma in i ett mörkt rum där vi inte omedelbart kan orientera oss. Om man inte gjort den upplevelsen i gruppen används följande inledning.

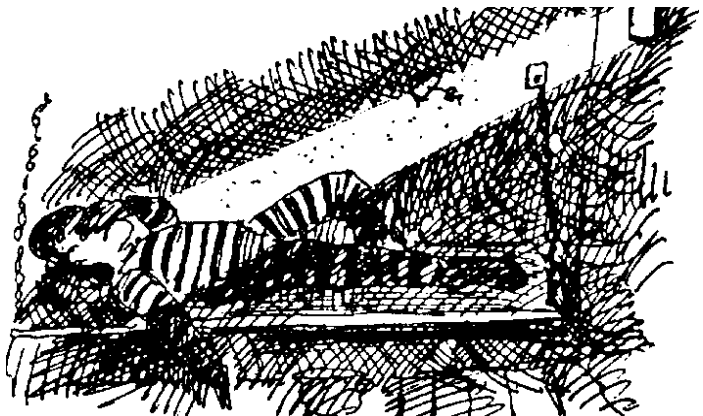
Berättande inledning

Om du någon gång kommit in i ett mörkt rum där du aldrig varit tidigare, så kanske du först blev lite rädd. Står tyst och lyssnar. Börjar treva på väggen för att hitta en ljusknapp, kanske känner du ett föremål och undrar vad det är. Är det en stol? Eller kanten av ett bord? Händerna trevar och försöker göra sig en bild av rummet. Du tar några steg. Stöter emot något. Hör något som skramlar till, kanske faller. Vad är det? Äntligen hittar du en ljusknapp. Jaha, var det så det såg ut. Det var ingen stol. Det var en sänggavel. Det som skramlade var en plåtbricka som ramlade omkull på ett skåp.

När det är mörkt

Det är svårt att orientera sig i ett mörkt rum, där man inte varit förut. På nästan samma sätt kan det kännas när det händer något, som vi aldrig varit med om någon gång: En kamrat som vi litade på sviker. Hur kunde han/hon? Eller någon man tycker mycket om blir svårt sjuk eller dör. Eller det blir skilsmässa i familjen. Många säger: det blev alldeles mörkt i livet, fast det var mitt på ljusa dagen.

Varför säger man så? Därför att när sådant händer kan vi inte orientera oss. Vi blir rädda, undrar hur vi ska hitta. Var är jag? Hur ska det gå med mig? Det är mycket svårt att bli sviken eller mista någon man tycker om. Vi kan ibland inte förstå varför sådant sker. Det blir mörkt i livet och det kanske dröjer mycket länge innan vi kan hitta tillbaka igen. Man tror att det alltid kommer att vara mörkt. Men så är det inte. Det finns ljus och om det är mycket svårt måste man be någon om hjälp. Tala med någon om det svåra. Det tar inte bort det svåra, men man får lite ljus i mörkret. Och det är underligt att också ett litet, litet ljus kan hjälpa oss i ett mörkt rum.

I fängelset

En gång var det en man som suttit i fängelse flera gånger för olika brott. Han hade bestämt sig för att sluta göra brott. Han skulle bara göra ett till för att få pengar för att skaffa saker, köpa bra kläder och kunna starta ett nytt liv. Han gjorde sitt "sista" brott. Men han åkte fast!

Allt gick dåligt. I cellen en kväll låg han och tänkte över sitt liv. Han tyckte allt var hopplöst. Ett par år till i fängelse. Hur skulle han orka? Han började tänka på hur han skulle kunna ta sitt liv. Han tyckte inte han hade något att leva för. Allt var misslyckat. Hela hans liv. Han själv.

Han låg i cellen. Hade släckta ljuset. Vakten gick i korridoren och stängde celldörrarna för natten. Fångnen stirrade i taket. Hur skulle han ta sitt liv? Han vände sig där han låg på sängen och såg att celldörren stod på glänt. Vakten närmade sig. Just innan vakten skulle stänga hans dörr upptäckte han något. En ljusstrimma från korridoren trängde in i hans mörka cell. Han såg på den där på golvet, en smal tunn ljusstrimma. Han tänkte: Så underligt att ljuset från korridoren tränger in i mitt mörker, där jag ligger och tänker på hur mörkt allt är för mig. Varför tränger inte mörkret i cellen ut i korridoren? Vakten låste hans dörr. Han låg stilla i mörkret och tänkte: det måste alltså finnas ljus som kan komma in i mitt mörker. Jag behöver inte tänka mer på självmord.

Dagen efteråt bad han att få tala med en kurator (en som ska hjälpa fångarna med olika saker) om han skulle kunna få komma på ett behandlingshem för att bli botad från att begå brott. Han ville få ljus i sitt mörka och trista liv.

Idag är behandlingen slut - den var lika lång som strafftiden - och nu har han fått ett arbete som vaktmästare. Han ska börja studera och vill bli fritidsledare för att hjälpa ungdomar till ett bättre liv än han har haft..

Ljuset

Det finns ljus , men ibland tar det lång tid att upptäcka. Ljusstrimman i cellen blev för den här mannen en hälsning från Gud. För någon annan är ljuset att någon vill lyssna på en när man är ledsen. Och ibland kan man själv bli ett ljus för någon som är i mörkret, många gånger utan att vi själva märker det.

Jesus kallade sig själv "världens ljus" och han sa att "Gud är ljus". Det betyder att det inte finns något mörker som är så stort att inte Gud kan nå in i det, Sorg, olyckor, svek, sådant finns i livet. Men samtidigt finns Gud som vill lysa upp vårt mörka rum och ge oss ljus mitt i mörkret.

Avslutning

Sluta andakten med bön och med att visa hur ett litet ljus kan lysa upp ett mörkt rum. Om barnen inte är för små, kan man som en symbolhandling låta ljuset gå runt i gruppen, dvs man ger ljus till varandra.

TIPS!

Bland sångbladen under flik 10 finns sången: "Jag är inte rädd för mörkret". Den kan passa bra till den här andakten!